

νέος, πρότεινων τὸ πιστόλη του ἐναντίον τῶν ἀγίσιων ἐπιδρομέων.

Ἡ ανδρική του στάσις ἐπέβαλε τὸν σεβασμόν. "Οσοι δὲν εὔστοχον θέσιν νὰ καθήσουν ἐπὶ τὸν ἔδωλον, ἐμοῖς εὐθησαν εἰς τὸ βάθος κ' ἐκάθησαν ἐπάγω εἰς τὰ κιθώτια τῆς γαλέτας.

Ο πλοίαρχος ἔσκυψεν ἀπὸ πάνω, ἔριψε κάτι, τὸ ὄπιον μόλις ἀντύγησε πίπτον, ἔριψε τὰ σχοινία καὶ ἔφωναζε:

— Στὸ καλὸ! Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς προστείνῃ! Θάρρος!

— Καλὴν ἀνάμωσιν, πλοίαρχε! ἀπεκρίθησαν ἀπὸ κάτω πολλαὶ φωναί, προεξαρχούσης τῆς φωνῆς τοῦ Πέτρου.

Οἱ ναῦται ἐκίνησαν τὰς χώπας καὶ ἡ φαλαίνοθρης ἥχοισε ναπομαρύνεται γρήγορα ἀπὸ τὸ ὑπεριωκένεον.

Περὶ παντὸς τὸ καθῆμον!

Η πεισιοχὴ τῆς «Ωδέρνης» ἦτο τῶρα κινδυνώδης. Βυθίζομενον τὸ τεράστιον σκάφος, θὰ ἐσχημάτιζε μίαν δίνην, ἡ ὁποία θὰ παρέσυρε τὰ πάντα. "Ηρχισεν ἥδη νὰ γινεται πέριξ αἰσθητή, θὰ ἔγινετο δὲ ἀκατάνικης, ὅταν τὸ πλοῖον θὰ ἔσυθετο ἐξ ὀλοκλήρου.

Η αυγὴ ἐπροχώρει καὶ ὑπὸ τὸ ωχρόν τῆς φύσης, ὁ Πέτρος ἡμιροῦσε νὰ διακρίνῃ τὴν ἀγαπητὸν τοῦ πλοίαρχον.

Τὸν εἶδε νὰ φένγῃ ἀπὸ τὴν γέφυραν, νὰ τρέχῃ πρὸς τοὺς ὅμιλους, οἱ ὄποιοι ἐπολιόρκευν τὰς τελευταῖς λέμβους, τὸν εἶδε νὰ τοὺς ἐπιβιβάζῃ, καὶ νὰ τοὺς σωζῇ ἔπειτα νὰ τρέχῃ πρὸς ἄλλους, ἐνῷ οἱ ναῦται ἥχοισαν μίαν σχέδιαν.

Αλλ' ἡ «Ωδέρνη», ἡ ὁποία ὡς τώρα δὲν ἔβινετο παρὰ σιγάσιγά, ἔφανη ἔξαφνα ὑφισταμενή νέον καὶ φοβερὸν κλονισμόν. Μία ἔκρηξις ἔγεινεν εἰς τὴν μηρανήν. Αἱ καπνοδόχοι, τιναχθεῖσαι υψηλά, ἐπανέπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ βροχήν σπινθήρων.

Ο πλοίαρχος ἔτρεξεν εἰς τὴν γέφυραν καὶ ἐπήρε τὸν τηλεσθάνοντα, ἀλλὰ πειθοῦσι, φαίνεται, ὅτι ἡτο ματαία πᾶσα προσπάθεια, ἐφριθῆ πρὸς τα ὄπιον καὶ ἐκύταξεν γύρω του... Εβδεπεν ἀδύρη πολυαριθμούς δριθίους ἀνθεπίων πλασμάτων, ὑφούντων πρὸς αὐτὸν τὰς κείρας μὲ θρήνους καὶ κραυγάς.

Τί τὸν ἔμειλε διὰ τὸν θάνατον τὸν ἀνδρεῖον αὐτὸν τὸν ἀνδρείων, τὸν ἔκατον αὐτὸν, ὁ ὄπιον δὲν εἶγεν εἰς τὴν συνείδησιν του οὔτε τὸ παραμικρότερον ἀλάρτημα;

Κάθε φοράν που ἀπεχωρίζετο τὴν γυναικά του καὶ τὰ παιδιά του, μήπως δὲν τοὺς ἀπεγιαίστεια διὰ παντός; Μήπως δὲν ἔξεστε τὴν ζωὴν του κάθε φοράν που ἀγένθει τὴν γέφυραν ἔκεινην, ἡ ὁποία

ἔμειλε κάποτε νὰ γίνη ὁ Γολγοθᾶς του;

Τίποτε δὲν ἡτο διάδοτὸν γάποιον, ὅταν ἔγάντο τὸ πλοῖον του!

Ἄλλ' οἱ δυστυχεῖς ἔκεινοι, οἱ ἐποίοι ἔξεφωνται τὴν ἀγώναν των, αὐτοί, μογον αὐτοῖς ἔκαμαν τὸν γενναῖον θαλασσονόν νὰ ὑπερφέρῃ διὰ τὴν ἀδυναμίαν του.

Τὸ ναυάγιον τοῦτο ἡτο τὸ πέμπτον τεῦ μακροῦ του σταδίου, ἀλλὰ πάντοτε κατώρθωνε νὰ σώζῃ ὅλους του τεῦς ἀγθρώπους. Μόνον αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπέρχονταν τὰς σκαρκτικὰς λεπτομερεῖς τῆς ὑπερόχου αὐτῆς σκηνῆς.

Πρὸς τὴν μεγάλην φαλαίνοθρητίδα, ὅπου ὁ Πέτρος ὅριος, κλαίων ὅπως ποτὲ δὲν εἶχε κλαύση, παρηκολούθει μὲ τὰ ναυτικὰ του διοπτῆτα δίλας τὰς σκαρκτικὰς λεπτομερεῖς τῆς ὑπερόχου αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ ΚΙΙ'

ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης

Μετ' ὀλίγας απιγμάτων δὲν ἔμεινε τὸ πλέον ἀπὸ τὴν «Ωδέρνην», τίποτε ἀπὸ τὸ τεράστιον ἔκεινον ὑπερωκεάνειον, τὸ ὄπιον μετέφερε χίλιας διαστασίας ψυχᾶς ἀπὸ μιὰς ἡτερέων εἰς τὴν ἀλλήλην.

Τὸ πλοίαρχον εὑρίσκετο ἐπ' αὐτοῦ ὀλόκληρον, ἐκτὸς τῶν ναυτῶν, οἱ ὄποιοι εἶχον ἐπιθίσθητο κατὰ διαταγὴν εἰς τὰς λέμβους, διὰ νὰ ὁδηγήσουν τοὺς

μόνον ἔπιτα ἡ ὄκινα λέμβου, πικίρης ναυαγῶν, ὅπειρον διαταγῆς;

Εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἐξ αὐτῶν, ὁ νεαρὸς Πέτρος, ἀνδριζόμενος ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν, παρηκολούθει ὅλας αὐτὰς τὰς περιπετείας. Καὶ ἡ θύη, τὴν ὄποιαν ἤθινετο τὸν πρώτον, — πρέπει νὰ ἔχουν τὰς ίδιας ἀπορίας, νὰ ἔρωτον, νὰ λαμβάνουν πληροφορίας ἀντιφατικὰς καὶ νὰ θέλουν νὰ οχυρωτίσουν μίαν γνώμην. Καὶ ἐν περιποτεῖς, εἰς τὸν ἔρεινον φιλολογία; καὶ ἀν δεν τιμάται ἐδῶ ὅσον τῆς πρέπει, ἡ ἀν εἰναι ἀγνωστος ἀκόμη εἰς τὴν Εὑρώπην, τὸ ἐν δραστηρίᾳ εἴναι θέλησης τοῦ Κοραής του.

Εἰχε διαχρινή μέγει τὴν τελευταῖς του στιγμῆς, τὸν εὐεργέτην του ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀλλων.

Τὸ ὑψηλόν του ἀνάστημα τὰ χρυσᾶ του γαλόνια, τὸν ἔκαμαν ὀρατὸν μακρόθεν. Καὶ ὁ Πέτρος ἡ μπόρεσε νὰ ἰδῃ ὅτι ἡ παρηκολούθησε ποιόφυγη δὲν ἐτάραξε τὴν γαλήνην τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἔκεινου θαλάσσου.

Κ' ἐνθυμήθη τὰς τελευταῖς του λέξεις:

«— Μή λησμονήσθε, τι θὰ ιδηστεί!»

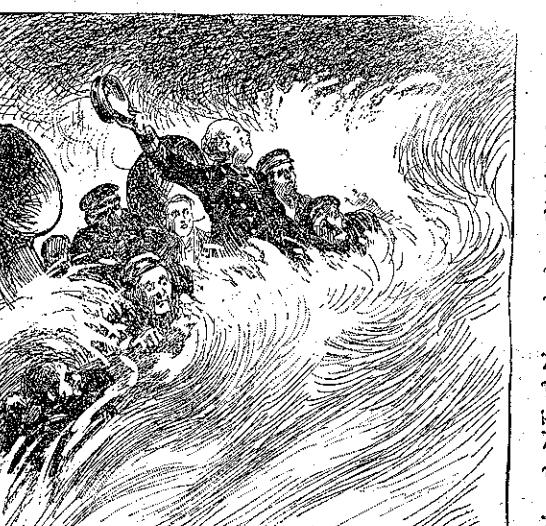
— Ήτο ποτὲ δυνατόν νὰ λησμονήσῃ αὐτὸν ποτὲ εἶδε;

Καὶ ὀλόκληρον αἰώνα ἀν ἐπρόκειτο νὰ ζήσῃ, θὰ εἶχε πάντοτε ἐμπρός του τὴν θαμασίαν ἔκεινην ἐνσάρκωσιν τῶν καθήκοντος, τοὺς ἀνδράς ἔκεινους τοὺς πλήρεις εἰς τὸν θάνατον, μὲ τὴν ώραταν λέξεις, καὶ ὄποιοι ἐκουσίας προσφέροντα εἰς τὸν θάνατον, μὲ τὴν ώραταν λέξεις γαλήνης.

Καὶ κανεὶς δὲν ἔκλαιε, κανεὶς δὲν ἔφωναζεν, ήσσος ὅλοις ἀντάξιοι ἔκεινοι, δὲν ὄποιος τοὺς ἔθλεπεν ἀπὸ ἔκεινην περάσεων.

— Ελάτε ἐδῶ, παιδιά μου, τοὺς ἔφωναζεν ἀσυνθήτοισθεν διὰ νάποντας τοὺς ποιόφυγους δριθίους ἀνθεπίων πλασμάτων, ὑφούντων πρὸς αὐτὸν τὰς κείρας μὲ βροχήν σπινθήρων.

— Ελάτε ἐδῶ, παιδιά μου, τοὺς

— Ο πλοίαρχος ἀπέστειλε τελευταῖς ἀποχαιρετισμόν...»

(Σελ. 206, σ. 6.)

ναυαγούς. Ήσχαν ἀκόμη ἐπὶ τοὺς πλοίους καμιὰ εἰκόσιριά μὲ τοὺς ἀξιωματικούς τῶν μηρανήν. Αἱ καπνοδόχοι, τιναχθεῖσαι υψηλά, ἐπανέπεσαν εἰς τὴν μηρανήν σπινθήρων.

Καὶ κανεὶς δὲν ἔκλαιε, κανεὶς δὲν ἔφωναζεν, ήσσος ὅλοις ἀντάξιοι ἔκεινοι, δὲν ὄποιος τοὺς ἔθλεπεν ἀπὸ ἔκεινην περάσεων.

— Ελάτε ἐδῶ, παιδιά μου, τοὺς

δια, φαγτάζεται δὲ κανές την μεγάλην σκίαν του φίλου των, ήκούσθη φοβερός θάρυβος εἰς τὴν αὐλήν. "Ετρέξαν διὰ νὰ μάθουν τὶ συμβαίνει καὶ εἰδῶν τὴν σίκονόμον καὶ τὴν ἀγύλαν, αἱ δόποιαι πατέβαλλον ἀπεγνωσμένας προσπαθεῖσας διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸν Σάντον Πάγχαν νὰ εἰσέλθῃ, ἐνῷ ἐξ ἀλλοῦ αὐτὸς ἡγωνίζετο γαγούζη καὶ νὰ περάσῃ διὰ τῆς βίας.

— Τὶ δουλειὰ ἔχεις ἐδῶ; τοῦ ἐφωνᾶς θυμωμένη ἡ σίκονόμος. Φύγε γρήγορα! Πήγαινες εἰς τὸ σπίτι σου καὶ κάθησε κεῖ! Κανένας ἄλλος δὲν πταισὶ ἀπὸ σένα, ἵνα ὁ δυστυχής μου ἀφέντης ἔχασε τὰ λογικά του κ' ἔγυριζεν ὅλη τὴν χώρα καργαντάς τελέλεσ! Ρέξιλι τὸν ἔκανες τὸν ἄνθρωπο!

— Τὶ λέει, τί; ἀπαντούσεν ὁ Σάντος εἰς τὸν ίδιον τὸν· ἐγὼ τὸν ἔκαρχον

τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Δ'.

Ο ἑφημέριος καὶ ὁ κοιρεὺς ἐπήγαιναν καθ' ἐκάστην διὰ νὰ μανθάνουν περὶ τοῦ φίλου των. "Ἐκριναν ὅμις φρόνιμους νάρισουν νὰ περάσῃ ἐνας μῆνας χωρὶς νὰ ἐγγένεισαν νὰ τὸν ίδουν, ἐκ φόδου μήπως ἥθειε τῷ ἔνθυμουν πράγματα, τὰ ὄποια, κατὰ τὴν χρίσιν των, προσκόπτεον ἡτο νὰ τὰ λησμονῇ. Ἀλλὰ μετὰ ἔνα μῆνα, ἐπανέλαβον τὰς ἐπικέφεις των κ' ἐπήγαιναν συχνά, ὅπως ἄλλοτε, νὰ τοῦ κρατοῦν συντροφιάν. Συνωμίλουν ἡσύχως κ' εὐθύμως μὲ τὸν Δὸν Κιχώτην καὶ ἡρχίσαν πλέον νὰ τορίζουν διὰ εἶχε θεραπευθῆ, ὅταν ἔξαργα συνέβη κατὰ τὸ δόποιον τοὺς ἐπεισεῖς διὰ ἀπλανῶτο.

Μιαν ἡμέραν, ἐνῷ εὑρίσκοντο εἰς τὴν

σκίαν του φίλου των, ἡκούσθη φοβερός θάρυβος εἰς τὴν αὐλήν. "Ολα τὰ παιδάκια τοῦ σχολείου έδουν, διὰ πότε πεταλούδες καὶ ἡ μελισσες φέρουντες τὴν γύρη ἀπὸ τὰ λούλουδα σὲ ἄλλα, καὶ εἴται γίνεται ἡ γονιμοποίησις καὶ ἡ κορηφορία καλλιτεογ. — Σ. Π.

τοὺς φίλους των, καὶ τὸν ἀγύλαν, αἱ δόποιαι πατέβαλλον ἀπεγνωσμένας προσπαθεῖσας διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸν Σάντον Πάγχαν νὰ εἰσέλθῃ, ἐνῷ ἐξ ἀλλοῦ αὐτὸς ἡγωνίζετο γαγούζη καὶ νὰ περάσῃ διὰ τῆς βίας.

— Τὶ δουλειὰ ἔχεις ἐδῶ; τοῦ ἐφωνᾶς θυμωμένη ἡ σίκονόμος. Φύγε γρήγορα! Πήγαινες εἰς τὸ σπίτι σου καὶ κάθησε κεῖ! Κανένας ἄλλος δὲν πταισὶ ἀπὸ σένα, ἵνα ὁ δυστυχής μου ἀφέντης ἔχασε τὰ λογικά του κ' ἔγυριζεν ὅλη τὴν χώρα καργαντάς τελέλεσ! Ρέξιλι τὸν ἔκανες τὸν ἄνθρωπο!

— Τὶ λέει, τί; ἀπαντούσεν ὁ Σάντος εἰς τὸν ίδιον τὸν· ἐγὼ τὸν ἔκαρχον

τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε ποῦ εὑρίσκετο. Ὁ ἑσημέριος συνεβίλευσε τὴν ἀνεψιάν νὰ τὸν προσέχῃ καλὰ καὶ νὰ τὸν ἀπιθλέπῃ νυχθυμερόν, διὸ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ πάλιν. Ἡ δὲ ἀνεψιά ἡτο διλοπόδιμη νὰ τὸ κάρη, διέτι εἶχε τοὺς ἴδιους φόβους μὲ τὸν ἐφημέριον, — φόδους σχετικούς, καὶ οὐδὲς ἀπέδειξαν τὰ κατόπιν γεγονότα.

Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως εἰς τὸ κρεβάτι εἰς τὴν παλαιάν του καθεδατοκάμαραν. Ἐκεῖνος τὰς ἑκύπταζε μὲ ἀπορίαν, διέτι προσφανῶς δὲν ἔνοοῦσε π

τανίκιν», δέρα τες 17ου φύλλου ἔστειλα ἐκ νέου.) Ἀκολαν (ἔστειλα εἶσαι τῷρα ἑντελῶς καλά; γράψε μου γάρ χαρᾶν) Σαντεκλαϊ (τὸ μέγεθος τοῦ φηφοδελτίου θὰ τὸ δότω εἰς τὸ 28ον φύλλον, δέταν θὰ προχηρυγθῇ ἡ φηφοφορία διὰ τὴν Β' Τριμηνίαν) Ἐλληνεκόν Ιδεώδες (ὅλα ἐλλήφθησαν καὶ σοῦ ἀπήντησα διὰ δελταῖσιν) Λάδρης Στέφανος (ναι, ἡ τὸ λάθος;) Ἄρων, Δοξούντηρ Γαλανόλευκην, Ἐθνικόν Σύμβολον, Δαφνοστεφῆ Ολυμπιονίην, κτλ. μιλ.

Εἰς δύος ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν θρη Μαΐου, θὲν ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 132ος Διαγωνισμός
Δύσεων Ἀπριλίου—Ιουλίου

(Δέ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21ης Ιουνίου)

233. Δεξ γρίφος

Ἐν χρονίκον τὸ πρῶτον μου,
Ἀντωνίαν τὸ ἄλλον
Οὐρανού δένδρον τὸ δέλτον μου,
Γνωστόν σου, ἂν δὲν σφάλλω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πάπαγγλου τοῦ Τσέρου

234. Στοιχειοθρίφος

Οὐρανοί εἶμαι ἡ μάργησης,
Εἰς τοὺς κήπους εὐωδίζω
Ἐνα Εἴ τὸν μοῦ κολλήσης,
Φιλικόν σου πχρωτάζω.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

235. Μεταχραμματισμός

Μία πόλις τῆς Ἑλλάδος
Διὰ διλλέην ἔνα γράμμα,
Ποταμὸν τῆς Ἰταλίας
Θὰ δηλώσῃ ἐν τῷ ἀνα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκελας Ἀλπίδος

236. Πνομής

Οι σταυροὶ πρωτεύουσα Εὐρώπ.
Νῆσος τοῦ Αιγαίου
Γίγας ροδερός.
Νῆσος τοῦ Αιγαίου.
Οὐρανὸς Ἑλληνικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ τοῦ Ἀθέρωρ

237. Φύρδην Μίγδην

Ἡ ἐναπὸν ναχτές ζεγετράταικα
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σταγούνος Δρόσου

238. Κεκρυμμένον Ἀπόφρεγμα

Δύο μαθήτριαι κάθηνται εἰς τὸ δωμάτιον.
Ἡ μία παίζει, ἡ ἄλλη μελετᾷ Ἰστορίαν.
Τῶν ἥρωών μας ἡ, δόξα πολὺ τὴν ἑνουσιάζει.
Αἱ ἀπίληνες τοῦ δύνατον ἥριον εἰσέρχονται τῷρα εἰς τὸ δωμάτιον.
Καὶ ἡ ἄλλη ὑάρχῃ τὰ μελετᾶ, ἀλλ’ αὐτὴ ἀργύτερα, μὲ τὴν ἀνατολὴν τῆς σελήνης καὶ τὸ φῶς τῆς λαμπᾶς.

[Αἱ λέξεις αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Ἀπόφρεγμα ὑπόρχουν κατεσπαρμέναι, μὲ τὴν σειράν των, εἰς τὸ ἀνωτέρω κείμενον].

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γέρω-Δήμου

239. Δογοπάγνιον

Πολὰ πόλις πρεστατεύει τὰ πλοῖα;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ασφυράτου Τηλεγράφου

240. Ακρόστιχες ἢ δάντιθέτων

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κατωτέρω λέξεων τοιαῦτα, διστε τάρχικα τῶν νάποτελούν ἀρχαῖον γνωμικόν ἐν δύο λέξεσι:

Ἄμαδῆς, δῆλος, ἀνεκή, ἀρρωστός, ελληνικής, ἀργία, ἔξυπνος, ἀδυνατία, ἐπιτηδευμένος, δροφομένος, ἀμελής, δαχνήμος, ὀδύνη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρη

241. Φωνηγετόλιπον

6-μδχ-πρττγ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρελλούδου τοῦ Κάμπου

242. Γρήφος

8, 15'
Υἱέ Λ+Ε 4, 20' α.
11, 10'

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αφροδίτης τῶν Μεδίκων

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 18

172. Ἐρμάριον (Ἑρμα, Ρίον.) — 173. Εὐωπή(εῖ, ρῶ, πī.) — 174. Σύρος-Κέρος. — 175.

Ε Α Σ 176. ΚΑΛΧΑΣ-

Υ Α Α ΙΒΗΡΙΑ (ΚΙΘικῶν,
Ρ Ρ Ν ΑΒεσσαλίων, ΔΗμ-

Ι Κ Τ Ι Ν Ο Σ νος, Χρυσός, ΑΙθο-

Κ Σ Π πία, Σλαδεῖς) — 177.

Α Σ Ο Ευτούγεια οι συνδρο-

Ρ Α Σ μηταὶ τῆς Διαπλά-

σεως. — 178. Μηδενὶ ον; φράντις ονειδίσης.

(Μηδὲν εἰς τινά φάρο ἀντι-εἰς.)

Εξ εδρ θη:

Τ' ΑΞΕΧΑΣΤΑ

[Ἀναμνήσεις τοῦ πολέμου τοῦ 1897]

ὑπὸ ΕΥΣΤΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Τιμᾶται δρ. ἡ φρ. 2.

Διὰ πάσαν παραγγελίαν ἀπευθείας
πρὸς τὸν ουγγράριον : κ. Εὐστράτιον
Ἐνστρατιάδην, Τράπεζα Ἀθηνῶν,
Ἀθήνας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Γ' Αναμνήσεις τοῦ πολέμου τοῦ 1897]

ὑπὸ ΕΥΣΤΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Τιμᾶται δρ. ἡ φρ. 2.

Διὰ πάσαν παραγγελίαν ἀπευθείας
πρὸς τὸν ουγγράριον : κ. Εὐστράτιον
Ἐνστρατιάδην, Τράπεζα Ἀθηνῶν,
Ἀθήνας.

ΕΠΑΡΧΙΑΝ:

ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: I. Δ. Γούνας (21).

ΚΕΦΑΛΑΙΝΙΑΣ Παρασκευή Χ. Κουλουμπῆ.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γ. Δημητρ.

ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Αλεξάνδρα Δ. Καρασσού, Στεφ.

Α. Καρασσούς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ : Χεισούλης (21). Ελευθερία

Τρανάνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Μαρία Χ. Λεοντίου,

Σενοφόρα Λαζαρίδας, Πηγελάπη Σ. Κωνσταντάρη, Ν. Καλλιδῆς.

ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Πάκης Πι. Π. Εμμανουὴλ (20, 21).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐδόντων διθῆν τὴν λόντα τὸ δύναμα ἐ-
θέθησαν εἰς τὴν Κληφοτίδα καὶ ἐκληρώθη

δὲν τοῦ Κωνσταντίνουπολεως ΣΕΝΟΦΩΝ ΛΑΒΙΔΑΣ

δὲν τοῖς ἐνεργάτῃ διὰ τρεῖς ημέρας.

Διανεγκαρδίας διατάξεις τοῦ Κωνσταντίνουπολεως ΣΕΝΟΦΩΝ ΛΑΒΙΔΑΣ

διατ